

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e268853/facsimile.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

stvig. Jeg skal ogsaa anbefale dette Forslag til Forsamlingens Betragtning.

Ordføreren: Jeg maa tilføje, at jeg ikke kan anføre denne Betragtning for saa frugtbart og indlydende. Det fremkommer mig at være aldeles klart, at Forandring i Regierne for den kommende Rigsdag Organisation og Hovedet den skal udvædes som komme fra Lovgivningen og ikke andetsteds. Derfor den her omhandlede Betragtning imidlertid ogsaa skal medføre, at det ikke maatte være tilladt for Regieringen at nedlægge den samme Kommissioner, som træder ind på den nærværende Standpunkt af vor Lovgivning vilde være meget skadeligt, da der er mange Tilfælde, hvor saadanne ere aldeles nødvendige. I andre Stater ere Overbetsinstansen organiserede saaledes, at de kunne udvædes Kommissioner eller ekstraordinære Dommere til at behandle de Sager, der ikke kunne behandles af de ordinære Dommere, hvilket underliden ogsaa er nødvendigt, fordi der er Indviider impliterende i Forbudsloven, der høre til forskellige Jurisdiktioner uden at være i de Tilfælde, i hvilke Loven selv hjemler en Amnition. Efter vor nærværende Indretning vil det dermed hensigtsmæssigt under Justitsministeriet at bestille saadanne Kommissioner, og der er heller ikke den almindelige Bæde dermed forbunden; det er endog ogsaa betragtede som gjennem Overbetsinstansen, da der ikke derved gjøres nogen Forandring i Bestemmelsen om at gaa til Gældshæder. En saadan Forandring gjennem en ekstraordinær Bestilling, hører en Sag var underlagt Gældshæder Bestemmelse, kan man ikke opføre Gældshæder paa gjennem en lang Karriere, gjennem flere Generationer, og jeg ser ogsaa ikke, at der her kunde være noget Eksempel, der kunde give Anledning til at anføre en saadan Bestemmelse for foruden. Der er endog ogsaa andre mindre betydelige Bestemmelser angaaende Jurisdiktionens Organer, som uden tvivl ogsaa kunde høre uden ved Lov, f. Ex., naar en Overbetsinstans Jurisdiktion eller Vert gaaer ind, eller noget lignende, da at bestemme det under den almindelige Jurisdiktion, hvorunder det hører, eller gøre andre (saa) Lovbestemmelser af Jurisdiktionerne, som kunde være bestemte, hvorved man ikke i nogen Henseende præjudicerer Kongens Ret. Jeg tror saaledes, at Paragrafen er overflødig og kan give Anledning til Misforståelse, og jeg for min Del vil derfor fremme den.

Ordføreren: Det erde Medlem, som vist satte sig, medførte, at denne Betragtning var frugtbart. Jeg tror dog, at det allerede i Udgangspunktet er gødtgjort, at min tidligere Paastand er sand. Det holder der: Naar det nemlig hæder sig, at den nævnte Rigsdag Udvalgte kan kan ordnes ved Lov, da er det derved ikke blot afgjort, at Domstolene ikke kunne indrettes, uafhængt eller ombygges uden en lovgivende Rigsdag Medlemmers; det er ikke mindre afgjort, at Domstolene høre til Rigsdagen, at hele Retsforretningen kan kan ordnes ved Lov. Man har derved ikke blot udelukket af Cabinettsjustits, men man har ogsaa derved tillige bestemt, at Ingen kan drages fra sit sædvanlige Forretning; man har utvilsomt, at den hele Proces kan kan ordnes af Lovgivningen og kan fremdeles. Nu mæder man Forslaget om denne Rigsdag Udvalgte med en dobbelt Indvending; man siger i det ene Tilfælde, den er overflødig, og i det næste, den er betænkelig. Jeg svarer, den er høveds overflødig eller betænkelig. Den er ikke overflødig, og jeg skal derfor anføre et Eksempel. Der maatte med Hensyn til Spørgsmaal om Lovgivningen Omraade efter en naturlig Fortolkning af Aendringen af 28de Mai 1831 § 4 i det Forfatnings Lov gælde de samme Regler for de saadanne Lovbestemmelser og for den constitutionelle Rigsdags Bestemmelser, naturligvis ikke med Hensyn til Rigsdagens, men med Hensyn til, hvilke Lov der skulle forelægges. Nu vil det være i de fleste eller alle Tilfælde, at man ikke anfæder det for sig, ikke for nødvendigt, at en Lov om Criminal- og Politiretten i Rigsdagen nødvendigtvis skulle forelægges Lovbestemmelserne; altsaa en saa vigtig Lov som den, der ordner en hel ny Ret i Rigsdagen, det var noget, som man for nogle Aar tilbage ikke anfæder det uforsigtigt nødvendigt at forelægges Lovbestemmelserne. Jeg kunde nævne flere, endelst fra bestemte Eksempler, men jeg holder mig til dette ene, for at vise, at Betragtningen ikke er overflødig. Nu vil man maaske sige: at Lov af 1849, og alle de saaa Stridig-

heder, der fandt Sted for 10 eller 5 Aar siden, de ville nu ikke kunne frem; saa svarer jeg dertil, at det er muligt, det er muligt, at der nu er kommen en saa bestemt, constitutionel Udvalgte, at disse Lovbestemmelser maatte forelægges, det er muligt, men ikke vist.

Man siger paa den anden Side, at Reglen er betænkelig. Jeg svarer dertil, at de Betænkeligheder, som kunde komme frem, hvorved der kunde opstaa Spørgsmaal om, hvorvidt Retsforretningen kunde være foretaget ved de nærværende Forbuds, paa Grund af den nærværende Lovgivnings Ufuldstændighed, fordi den har udelagt en Rigtighed hos Regeringsautoriteterne, som maatte rettelig ved Lovgivningen egen Indretning burde gjøres overflødig, alle disse Betænkeligheder maa sige det, eftersom Forsamlingen har vedtaget et Forslag, der gik ud fra den ærede Rigsdagsmand for Rigsdagens 3de District (Ordet), hvorefter Kongen kan meddele de Lovbestemmelser fra de nu gjældende Lov, der vilde gjælde gjældende Bestemmelser have været drage. Forslaget altsaa den nu gjældende Lovgivning maatte være af den Natur, at det er nødvendigt for at fremme Retten, at gjere en Lovbestemmelser fra de nu gjældende Lov, forsaavidt altsaa som en Lovbestemmelser ikke kan udvædes under den nu bestående Retsforretning, saa bliver det nu vedtagne Forslag, at Regeringen fremdeles beholder den nødvendige Rigtighed, men derved er den af os foreslåede Betragtning aldeles ikke angrebet.

Justitsministeren: Jeg skal tillade mig at bemærke, at den Grund, som af den ærede Ordfører blev fremført til Anbefaling af nærværende Forslag, at nemlig Aendringen om Politiretten Ombygning i Rigsdagens kunde udgaa, uden at det anfæder nødvendigt, at den forelægges for Rigsdagens, dog ikke var ganske ubegribelig, efter sig selv, at den Rigsdag, som gik ud fra, om at Rigsdagens Stilling i Henseende til dets Omraade, og end ikke i Henseende til dets Rigtighed, fulde være den samme som Rigsdagens, ikke var fuldstændig rigtig. Der er i Forretningen af 1831 indført visse Bestemmelser for denne Bestemmelser i den saadanne Stemmeforsamlingens Bestemmelser, som der var tilladt Præsidenterne, der Kongen havde givet et Tilfælde om, at han ikke vilde lade udvædes nogen Lov, som angik Udvædes gjældende Rigtighed og Retsforretning, uden at den var foretaget Lovbestemmelserne; men her er en fuldstændig uafhængig Lovbestemmelser i den lovgivende Rigtighed til Rigsdagens, og ikke saaledes bestemt i Henseende til Lovbestemmelser som den foresaandede. Derved tror jeg, at denne Bemærkning af den ærede Ordfører taber sin Bægt. Men hvad Sagen selv angaar, skal jeg, naar det først af Forsamlingen er anerkendt, at man ved en Bestemmelse som den, hvorpaa Forslaget gaaer ud, at den nævnte Rigsdag Udvalgte kan kan ordnes ved Lov, ikke vil forhindre, at de samme Lovbestemmelser, som hidtil have været anført nødvendige, kunne ogsaa i Fremtiden anvendes, netop paa Grund af den af Ordføreren citerede Paragraf, med Hensyn til Regeringens fremtidige Ret til ved Lovbestemmelser og forskellige Bestemmelser at afskaffe disse Lovbestemmelser, alle længere inde nogen Betænkelighed ved denne Paragraf, thi i Grundtanken, at den nævnte Rigtighed maa ordnes ved Lov, i den Rigtighed er jeg fuldstændig enig med Ordføreren; det er altsaa kun denne Modifikation af mine tidligere Betragtninger, jeg har troet at burde fremføre. Ministeriet kan ikke have noget imod Forslaget at erinde, naar man ikke den Udvalgte, man hidtil har efter den bestående Lov anført sig bestemt til at gjere, ved nærværende Lovbestemmelser Bestemmelser, afskaffes.

Ordføreren: Jeg vil naturligvis meget nødig gaae ind paa en Fortolkning af § 4 i Aendringen af 28de Mai 1831; men hvis jeg vilde gjere det, vilde det ikke være vanskeligt for mig at vise, at den ærede Justitsminister citerede saa vist, at dette Citat ikke kan lægges til Grund for en Fortolkning. Med Hensyn til Sagen selv, maa jeg ganske være af den samme Mening, som jeg tidligere yttrede, men jeg skal ikke uden en nærmere Opførelse gaae ind paa at vise, hvorfor jeg anfører det Eksempel, jeg anførte, aldeles overflødig. Om nu Forbudsloven have forandret sig saaledes, at de Lovbestemmelser, der gjaldt for 5 Aar siden, nu ikke længere kunne gjere sig gjældende, ja det ved jeg ikke, det er, som sagt, muligt, men vil ved jeg det ikke. Hvad nu de med nærværende Forslag rettelig Betænkeligheder angaar,